

N:o 176.

Af herr **J. Nilsson** i Sorröd, om *skrifvelse till Kongl. Maj:t med begäran om ändrad tid för regementsmötens hållande.*

Då jag med anledning af officiella underrättelser erfarit, att regementsmötena för 1:sta och 2:dra militärdistriktet blifvit framflyttade till från och med den 26 augusti till och med den 10 september, hvarpå manövern följer, och då detta är just under den tid, då bergningsarbetet vid jordbruket bedrifves, vill jag vördsammast föreslå, att Riksdagen i skrifvelse till Kongl. Maj:t må begära ändring härutinnan.

Att jag icke kan förstå, hvilka fördelar en sådan framflyttning af öfningstiden kan medföra, är ju helt naturligt, då jag icke är fackman eller eljest har någon praktisk känedom om krigareyrket; men jag kan deremot mycket väl förstå, att det under sådana förhållande blifver ytterst svårt och brydsamt med inbergningen af årets gröda äfvensom att, derest regementsmöten framdeles komma att till samma tid förläggas, det blifver betydligt svårare och mer betungande för de rustnings- och roteringsskyldige att hålla och anskaffa kronans manskap.

Det är icke nog med att det vid regementsmötens framflyttning till denna tid af året blifver högst svårt och bekymmersamt för jordbrukarne i allmänhet, synnerligast om en ogynsam väderlek härjemte skulle inträffa; men hur skall det väl aflöpa för alla de af manskapet, som sjelfva hafva torp, arrendejord eller till och med mindre hemmansdelar att bruka och härtill sakna andra arbetskrafter än sina egna jemte sin hustru och minderåriga barn. En hvar, som har deltagit i

landtmannagöromålen, vet allt för väl, hur arbetskrafterna äro efterfrågade under bergningstiden, och hur hög daglön en arbetare vid denna tid, jemförelsevis emot hvilken annan tid af året som helst, erhåller. Om nu denna, på landsbygden, årets bästa arbetstid, jemte den för jordbruket allra dyrbaraste skall användas för inöfning i vapenbruk, så är det icke nog med att härigenom ovilkorligen stora förluster komma att uppstå så väl för jordbrukarne sjelfva som ock jemväl för alla de af manskapet, hvilka antingen sjelfva hafva en torfva att bruka eller ock såsom lagstadde drängar eller eljest dagarbetare härigenom blifva beröfvade, i förra fallet, tillfälle att sköta sin egen största angelägenhet och, i senare, tillfället till en lönande arbetsförtjenst; utan häraf följer äfven, att det blifver betydligt svårare för de rustnings- och rote-ringsskyldige att hålla sina nummer besatta med manskap.

Med anledning af hvad jag här i korthet anført, vågar jag vördsam samt föreslå,

att Riksdagen i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t må anhålla, att regementsmötena för de indelta regementena må hållas så, att de kunna vara afslutade inom första hälften af juli månad.

Stockholm den 15 februari 1889.

Joh. Nilsson.